

Wielkopostne Rekolekcje ze Słowem Bożym

IV tydzień: 19 – 24 marca 2012

Poniedziałek, 19 marca – J 4, 43-54

- Odszukaj w Piśmie św.: *Ewangelia św. Łukasza, rozdział 4, wersety od 43 do 54. Po modlitwie do Ducha Św. przeczytaj kilkakrotnie ten tekst z uwagą: Co Słowo Boże mówi twojemu życiu? Rozważ i odnieś do siebie także rozważanie zamieszczone poniżej. Zakończ modlitwą.*

Scena z Ewangelii przypomina naszą sytuację. W odpowiedzi na wołanie słabych ludzi Bóg daje słowo przywracające do życia. Ale wymaga też wiary.

Zauważ, że prawdziwym cudem jest w rzeczywistości słowo. Jeżeli przyjmiesz je z wiarą i jesteś mu wierny, wówczas doświadczysz cudu, o który prosisz. Wiara w Słowo to otwarcie drzwi, które zaprowadzą do nowej rzeczywistości. Trwanie w Słowie to uczestnictwo w Bożym dziele nowego stworzenia, uświęcenia i przemiany. Jezus jako żywe Słowo Boga, kieruje do nas skuteczne słowo. Domaga się jednak od nas wiary szczerzej i bezgranicznej.

Wyrażenie wiary w Słowo Boga to sprawa życia i śmierci, jak widzimy u urzędnika z dzisiejszej ewangelii. W życiu urzędnika słowo wypowiedziane przez Jezusa jest źródłem nadziei. W naszym życiu, w nocy bólu, cierpienia i próby, Słowo będzie lampą dla naszych stóp. A jak jest w rzeczywistości. Do kogo przychodzisz ze swoimi problemami? Gdzie szukasz nadziei? Jezus czeka na Ciebie i chce nieustannie prosić o to słowo, które cię wypełni. Szukaj nadziei i wypełnienia serca u Niego. Wierz w to.

Wtorek, 20 marca – J 5, 1-3. 5-16

- Odszukaj w Piśmie św.: **Ewangelia św. Jana, rozdział 5, wersety od 1 do 3 oraz wersety od 5 do 16.** Po modlitwie do Ducha Św. przeczytaj kilkakrotnie ten tekst z uwagą: *Co Słowo Boże mówi twojemu życiu? Rozważ i odnieś do siebie także rozważanie zamieszczone poniżej. Zakończ modlitwą.*

Dzisiejszy człowiek - często u kresu nadziei, bez mocy, by zanurzyć się w wodzie, rozczarowany życiem, bliźnimi lub też samą religią. Tak jak paralitykowi i nam Jezus chce zadać pytanie „Czy chcesz wyzdrowieć?”. To pytanie wymaga od nas osobistej odpowiedzi. Ta odpowiedź odnawia nas wewnętrznie i pozwala odczuć godność człowieka. Dzisiejsza scena uświadamia nam, że fizyczny paraliż nie jest najgorszym problemem. Źródłem największego cierpienia jest grzech. To jego więzy krępują nasze serca. Dlatego Chrystus zostawia Kościołowi skuteczne Słowo i łaskę. Czy widzisz co cię paraliżuje? Co Cię krępuje? Jak wygląda Twój rachunek sumienia? I pamiętaj, że Jezus chce Cię uzdrowić przez swoje Słowo: „Chcesz wyzdrowieć?... Nie grzesz więcej”.

Środa, 21 marca - J 5, 17 – 30

- Odszukaj w Piśmie św.: **Ewangelia św. Jana, rozdział 5, wersety od 17 do 30.** Po modlitwie do Ducha Św. przeczytaj kilkakrotnie ten tekst z uwagą: *Co Słowo Boże mówi twojemu życiu? Rozważ i odnieś do siebie także rozważanie zamieszczone poniżej. Zakończ modlitwą.*

Ojciec uczynił Jezusa pośrednikiem Przymierza i Jemu dał władzę wskrzeszania umarłych. Każdy z nas jest zaproszony, by świętować życie, by nieustannie czuć Bożą obecność, by odrzucić poczucie opuszczenia lub samotność. Możemy przeżywać miłość Boga codziennie, bo największa Miłość została wydana na śmierć krzyżową, aby wybawić nas od śmierci wiecznej. Jeżeli słuchamy słów Syna Bożego, możemy rzeczywiście stać się dziećmi Bożymi. Możemy przejść ze śmierci do życia wiecznego i nie spotkamy Sędziego, ale Ojca. Ukazuje nam to w Jezusie. Wielka nadzieja została nam przekazana. Na nasze codzienne życie zostało rzucone nowe światło. Jesteśmy dziećmi, które otrzymały obietnicę wiecznego

dziedzictwa. Pozwólmy Bogu, przez Jego Słowo wejść w historię naszego życia i przemieniać je byśmy żyli.

Czwartek, 22 marca - J 5, 31 – 47

- Odszukaj w Piśmie św.: *Ewangelia św. Jana, rozdział 5, wersety od 31 do 47*. Po modlitwie do Ducha Św. przeczytaj kilkakrotnie ten tekst z uwagą: *Co Słowo Boże mówi twojemu życiu? Rozważ i odnieś do siebie także rozważanie zamieszczone poniżej. Zakończ modlitwą.*

Prawdziwe życie religijne polega na odkrywaniu swojej zależności od Boga. Wszystko inne jest drugoplanowe, mniej ważne. Człowiek wierzący, to ten, który w momencie próby nie opuszcza Boga. Człowiek wierzący dostrzega oprócz własnych prób również próby swojego bliźniego, modli się za wszystkich. Człowiek wierzący podobny jest w tym do Chrystusa, który choć niewinny, umarł za nas grzesznych, jak niesprawiedliwy. Ale by tak było musimy głęboko przyjąć i zachwycić się tą prawdą, że Jezus przyszedł do każdego z nas, by nas zbawić, bo tego chce Ojciec. „Badacie Pisma a nie chcecie przyjść do Mnie, aby mieć życie” – słuchanie Słowa ma nas doprowadzić do żywego spotkania z Jezusem. A wtedy nie będziemy potrzebowali żadnych logicznych argumentów, filozoficznych wywodów, bo będziemy mogli przeżyć, dzięki Jego łasce, żywe spotkanie ze Zbawicielem.

Piątek, 23 marca - J 7, 1-2.10.25-30

- Odszukaj w Piśmie św.: *Ewangelia św. Jana, rozdział 7, wersety od 1 do 2 oraz werset 10 i wersety od 25 do 30*. Po modlitwie do Ducha Św. przeczytaj kilkakrotnie ten tekst z uwagą: *Co Słowo Boże mówi twojemu życiu? Rozważ i odnieś do siebie także rozważanie zamieszczone poniżej. Zakończ modlitwą.*

Wśród osób współczesnych Jezusowi, Jego osoba budziła wiele pytań i niepokoju. Przywódcy Izraela zamierzają Go zabić, a On pokornie czeka na nadejście godziny Ojca. Nie reaguje na wrogość okazywaną Mu przez Żydów, dlatego na Święto Namiotów udaje się do Jerozolimy skrycie. Pomimo tego zostaje szybko rozpo-

znany. I jak to bywa, ludzie są podzieleni – jedni przyznają, że on jest Mesjaszem, a inni nie. Dlaczego? Bo według Pisma pochodzenie Mesjasza nie jest znane. Jezus nie lekceważy tych opinii. Samo podkreślenie, że „Jezus zawołał” świadczy że w sposób uroczysty, ale i zdecydowany, ogłosił Jego pochodzenie jako nieznanie tym, którym wydaje się, że wiedzą dużo na Jego temat.

Cała scena dzieje się przed Świętem Namiotów, które oprócz dziękczynienia za zbiory było wspomnieniem 40 lat spędzonych na pustyni. Symboliczne namioty były miejscem pustyni, gdzie medytowano. Ludzie nie chcieli uznać w Jezusie Mesjasza, bo nie poznali prawdziwego i wiernego Boga, który w osobie Chrystusa wypełnia swe obietnice. Często i my jesteśmy przywiązani do schematów naszego rozpoznawania Boga? Wydaje się nam, że poznaliśmy Go już dobrze i przez to często nie potrafimy z Jezusem nawiązać intymnej, osobowej relacji. Warto w naszej wędrówce zatrzymać się, znaleźć czas i osobiście odpowiedzieć sobie na pytanie i sens męki i zmartwychwstania Jezusa, by przyłączyć do Niego w sposób pełniejszy.

Sobota, 24 marca - J 7, 40 – 53

- *Odszukaj w Piśmie św.: Ewangelia św. Jana, rozdział 7, wersety od 40 do 53. Po modlitwie do Ducha Św. przeczytaj kilkakrotnie ten tekst z uwagą: Co Słowo Boże mówi twojemu życiu? Rozważ i odnieś do siebie także rozważanie zamieszczone poniżej. Zakończ modlitwą.*

Kim jest Jezus? To pytanie wyłania się z dzisiejszej ewangelii. W szukaniu odpowiedzi na to pytanie nie ma jednomyślności, tłumy są podzielone. Wracają do swych domów zamykając się w powstałych wątpliwościach lub może w obojętności. Dlaczego? Bo nie szukają odpowiedzi na pytanie u tego, który jako jedyny może zagwarantować sercu jedność.

Czy ja jesteś otwarty na słowa Jezusa? Czy jest w nas przywiązanie do własnej wizji Boga? Warto się też zapytać o swoją otwartość na Słowo Boże. Zadajmy sobie pytanie, gdzie jest Bóg, gdzie można Go zobaczyć, aby pójść za Nim? Codzienna medytacja Słowa Bożego i zapraszanie Go do naszego życia pozwala wejść w głęboką relację z Jezusem i odkryć, że On jest Mesjaszem.